

Bart Steenhaut

rock

> Cd van de week

The Young Gods

Super Ready/Fragmenté

Zwitserland: meer dan banken, koekoeks-klokken en kaasfondue

Goden op een oude dag

Het zegt wat over hoe overheersend de Amerikaanse popcultuur wel is als Nine Inch Nails vandaag door alles wat naam heeft als een baanbrekende band wordt beschouwd. Trent Reznor zelf citeert The Young Gods als invloed, en hij is lang niet de enige. Ook Tool, Ministry, The Chemical Brothers en Faith No More hebben met rode oortjes naar het Zwitserse collectief geluisterd. Zonder The Young Gods had U2 nooit *Achtung Baby* kunnen maken en was *Outside* evenmin de beste Bowieplaat van de laatste twintig jaar.

De band geldt als een van de grondleggers van de industrial, en als het gezelschap van zanger Franz Treichler vandaag minder bekend is dan het gros van zijn volgelingen, heeft het er vooral mee te maken dat hij meer muzikant is dan popster. Ooit waren de The Young Gods de eerste groep die de sampler als volwaardig groepslid beschouwden

en ook al zijn de songs er melodieuzer op geworden, toch is het referentiekader er niet evidentier op geworden. De groep verzint met invloeden uit ambient, klassiek, techno en rock een nieuw vocabularium.

Op *Super Ready/Fragmenté*, de eerste plaat met nieuw materiaal sinds 2000, trekt de groep een indrukwekkende wall of sound op, grossieren de goden in verpletterende noise en withete rock terwijl er ritmes doorheen knallen op een verschroeiend volume. Niettemin gaan er onder die bijzondere verpakking catchy popsongs schuil. Het refrein van het titelnummer slentert al dagen in ons hoofd rond en ook 'I'm the Drug' en 'C'est quoi, c'est ça' kan gerust op een jongerenzender gedraaid worden. Alleen: het zou zonde zijn om daarop te wachten. The Young Gods hebben de eeuwige jeugd. Zoals alle groepen die de vinger stevig aan de pols houden. (PIAS)

DOWNLOAD EERST: 'Super Ready/Fragmenté'

